

Després de 4 mesos és probable que ja s'hagi dit tot, s'hagi pensat tot i ja ho haguem sentit tot.

Després de 4 mesos indignats és difícil indignar-se més.

Després de 4 mesos desitjant és difícil desitjar encara més la llibertat de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart.

Però si no volem que res d'això sigui en va, els que estem fora, indignats, tristos i desitjosos de que acabi aquesta injustícia, també tenim el deure d'aprendre.

Crec que hi ha 3 coses que cal fer:

1. Davant la vergonya i la injustícia, cal que ens refermem en els valors profundament democràtics que els Jordis han defensat sempre. Els han tancat per defensar la democràcia, la sobirania i l'empoderament. Aquests són els valors que ens han de donar la força per alliberar-los.

2. La segona cosa: Hem d'aprendre a persistir, i cada dia que passi ha de ser un dia d'aprenentatge en aquesta persistència. Perquè és necessària i perquè amb ella creixem tots i totes. Els han tancat per defensar la democràcia i l'empoderament. Cada dia que passa és una oportunitat per aprofundir en aquests valors. Perquè és necessari i perquè és bonic. Heu notat el que sentiu quan pugeu al bus, al metro o al tren i hi trobeu persones amb el llaç groc? Heu sentit la complicitat d'un creuament de mirades quan dos, amb el seu llaç groc, es troben en un ascensor, en un carrer o en un bar? Això ens fa forts, i a ells els fa més lliures.

3. I el tercer punt: Hem d'aprendre a explicar fins les últimes conseqüències quina és la naturalesa del conflicte. A tot arreu. Fa gairebé vergonya haver-ho de recordar, però ens hi estem jugant la democràcia, la possibilitat de poder viure amb dignitat, amb drets i llibertats.

Y por eso tenemos que explicar a todos los demócratas del Estado español que en Catalunya se está jugando una batalla en la que, si perdemos, perderemos todos. Sabemos que no es fácil para los que levantan la voz en Madrid, Andalucía, Galicia o en Canarias. Gracias por levantarla.

Y muchos, muchos ánimos a los que se lo están pensando. Porque desde Catalunya os necesitamos. Necesitamos que se manifieste con toda la fuerza posible la España del diálogo, la que entiende que mientras haya presos políticos no hay diálogo verdadero.

Os necesitamos, pero vosotros también necesitáis alzar la voz. No vendrá nunca el país justo que queréis mientras Jordi Sànchez, Jordi Cuixart, Oriol Junqueras y Joaquim Forn sigan en la cárcel.

Haced más manifestaciones, escribid más artículos, levantad aún más la voz. Lo necesitamos todos. Aquí y allá.

Res més. Persistim i expliquem-nos. Ells i nosaltres, serem lliures. Ni ostatges ni exiliats. No defallirem.